

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είναι πολλά τα γεγονότα που γίνονται γύρω μας, πράξεις ανθρώπων, που υποβάλλονται από εσωτερικά γεγονότα του ανθρώπου. Καμμιά φορά, γεγονότα φυσικά, ίσως εξηγούνται από υποκειμενικές καταστάσεις. Αυτά που θα σας διηγηθώ, τα έζησα και πράξεις ανθρώπων, θεωρητικές ανατάσεις και φυσικά γεγονότα μου υπενθύμισαν ότι μπήκα σε μία απαγορευμένη περιοχή.

ΤΟ «ΙΔΙΟΝ»

Πολλοί από σας θα πήραν το έργο μου το «ίδιον», πολλοί θα διαβάσατε μερικά σε αυτή την εφημερίδα, άλλοι θα παραβρέθηκαν στην ανακοίνωση που έκανα στο συνέδριο της Ένωσης Ελλήνων Φυσικών, τον Φεβρουάριο του 2006.

Η πρωτοδιόριστη καθηγήτριά μας, φιλόλογος, το 1968 στην πρώτη Γυμνασίου, μας είπε: «Παιδιά ο άνθρωπος πρέπει να έχει σκοπούς στην ζωή του, οι ανώτεροι σκοποί είναι τα ιδανικά, βάλτε ένα- δύο ιδανικά στην ζωή σας». Εγώ το πρώτο μου ιδανικό, η επίτευξη της απόλυτης αλήθειας.

Το ιδανικό αυτό το πλήρωσα ακριβά στην ζωή μου, η κατάληψη και αλλαγή της Φυσικής μου στοίχισε πολλές φορές την υγεία μου.

Η ίσως ώριμη σκέψη μου, οδηγήθηκε στην διατύπωση της εργασίας «το ίδιον». Πολλές φορές, επειδή ήμουν γνώστης των λαθεμένων θεωριών της Φυσικής, σκέφτηκα ότι και η δική μου είναι μία θεωρία. Όμως μία θεωρία που για να φθάσω σε αυτή έχυσα αίμα, γνώρισα τα ηλεκτροσόκ του ψυχιατρείου, γνώρισα πολλές φορές ενέσεις που ισοδυναμούν με ηλεκτροσόκ. Όμως το ιδανικό τα επισκίαζε όλα!

Στα χέρια μου η θεωρία του «ίδιον» έφθασε σε ζηλευτά επίπεδα και η σκέψη μου χαΐδευε τα επικίνδυνα επίπεδα...

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Όπως αντιλαμβάνεστε για να υπάρξει ψυχική ισορροπία στον άνθρωπο που ακροβατούσε στις παρυφές των Ολυμπίων ιδεών, χρειαζόνταν ένας καλός ψυχίατρος και ίσως αυτό να μην το καταλάβετε, έπρεπε να ήταν και καλός άνθρωπος! Αυτός βρέθηκε το 1986 και συμπαραστάθηκε αποφασιστικά στην ζωή μου, ο Κώστας Παρτσάλης. Όμως συμπαραστάθηκαν και δύο φίλοι από το 1980, που πολλές φορές με σήκωσαν στην πλάτη τους.

Ήταν τον τελευταίο χρόνο που παρεξηγήθηκα από τις ενέργειες του ενός φίλου. Δεν μπορεί έκανα λάθος, είπα και συνέχισα να κάνω παρέα.

Γνώρισα ανθρώπους που ήταν σατανιστές και ήξερα ότι η δολιότητα ήταν στο αίμα τους. Δεν μπόρεσα ποτέ να πιστέψω, ότι αυτός που με σήκωσε στην πλάτη, ο Χριστιανός, ο ευλαβής, ο σύμβουλος, θα χειρίζονταν δόλιες μεθόδους απέναντί μου. Πήρα τα κτυπήματα απανωτά, έκοψα παρέα και μετά πήρα το κτύπημα, την προδοσία και από τον άλλο.

Η ψυχολογική μου κατάσταση επιβαρύνθηκε, συνέτρεξαν και γεγονότα στην δουλειά μου και σκέφτηκα να πάρω αναρρωτική άδεια για να εκτονώσω την ψυχολογική μου πίεση. Εκεί στην πίεση, ένας Παλαιστίνιος γιατρός που η πατρίδα μου στον σπούδασε και του έδωσε δουλειά, έγινε η αιτία με την αήθη συμπεριφορά του, να ακροβατήσω αλλά ευτυχώς να μην πέσω πάλι στις ενέσεις ή τα ηλεκτροσόκ.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πήρα και το φορητό μου computer στην κλινική και στο μοναχικό δωμάτιο άρχισα να γράφω. Έγραψα, ήταν κάτι φυσιολογικό για μένα, δεν συνειδητοποίησα τι έγραψα. Διευθυντής της κλινικής μου μίλησε με καλοσύνη, όμως το θράσος του μυαλού που εισέδουε σε ακατάλυτα μυστικά, είχε γίνει.

Η ψυχολογική επιβάρυνση υπήρχε και την επόμενη μέρα το βράδυ φύσαγε δυνατός αέρας. Χτύπαγε δυνατά μία μπαλκονόπορτα, δεν μπόρεσα να την εντοπίσω παρά τις όσες φορές που σηκώθηκα. Δεν έκλιστα μάτι όλη την νύχτα. Το πρωί βγήκα από την κλινική, η επιβάρυνση ήταν μεγάλη. Εξετάζοντας την λειτουργία του εγκεφάλου μου τρόμαξα, είπα πλησιάζουν οι ενέσεις. Ένας Παλαιστίνιος γιατρός έγινε η αποκλειστική αιτία να φθάσω στα πρόθυρα.

Με πήρε τηλέφωνο ο Γιώργος ο λογιστής, πήγα και ήπιαμε δύο ποτηράκια. Συνήλθα λίγο. Την άλλη μέρα βρήκα τον Γιώργο τον καθηγητή:
«Γιώργο , του λέω, γνωρίζεις ένα έντομο που το αρσενικό γνωρίζει ότι όταν ζευγαρώσει με το θυληκό, αυτό το τρώει και όμως ζευγαρώνει! Έτσι είμαι και εγώ».

Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΔΥΤΩΝ

Σάββατο πρωί, πήρα την εφημερίδα μου και το computer και πήγα στο Coconut (καφετέρια). Αφού διάβασα την εφημερίδα , άνοιξα τον φορητό και διάβασα την εργασία. Πάγωσα! Συνειδητοποίησα ότι είχα εισέλθει στα άδυτα!

Έρχεται ο Γιώργος ο καθηγητής, του λέω ότι είμαι καλύτερα προτού ρωτήσει. «Γιώργο , αυτοί θα νομίζουν ότι ήταν πολιτικές πιέσεις, προδότες φίλοι , συνωμοσίες στοών ή ραδιουργίες Εβραίων, ή ίσως μερικά καιρικά φαινόμενα, θέλεις να δεις την αιτία;». Γύρισα το computer και διάβασε προσεκτικά την εργασία.

ΟΥΚ ΑΠΗΜΩΝ

«Γιώργο γνωρίζεις ότι ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης στο «Περί των Θείων Ονομάτων» ανέφερε ότι «ο θεός ουκ απήμων ούτε άνευ δυσχερείας εστί;». «Αυτό τι σημαίνει;», με ρώτησε. «Ο θεός μπορεί να πάθει κακό και δεν είναι εκτός δυσχερείας». Ακολούθησε σιωπή.

« Γιώργο σε λίγο καιρό θα είμαι σε θέση να επηρεάζω, αυτό θα το επιτρέψει;» Ο Γιώργος θυμήθηκε την ιστορία με το έντομο που κατατρώγεται.

ΟΙ ΠΑΛΗΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Νομίζω ότι έχω ήδη γράψει, ότι ο θεός προσπαθεί να αποκτήσει αυτοσυνείδηση του Είναι του και της «φύσης του». Αυτό μπορεί να το πετύχει μόνο κάτω από την σκέψη των φιλοσόφων , που διοικεί ο κραταιός Λόγος. Βέβαια για τη εργασία ούτε συζήτηση! Σβήστηκε ακαριαία και στην ίδια θέση του φορητού, γράφηκε άλλη!

Έχω γράψει ότι ίσως σβήσουμε ανεπιτήδευτοι εραστές του θείου, ή κάτω από την ασπλαχνία του. Δύο χρόνια μετά, ενώ ανεβαίνουμε τα σκαλοπάτια της γνώσης, το ερώτημα πλανάται: Όπως σάπια μυαλά της γης, προσπαθούν να ριζούν αυτή στον

πυρηνικό όλεθρο, μήπως υπάρχει η αυτοκαταστροφή στον θεό; Μήπως ταπεινωμένοι ανίκανοι, θα περιμένουμε το τέλος, προς το οποίο όλα οδηγούνται;

Σας συνιστώ να ξαναδιαβάσετε την εισαγωγή της εργασίας μου «Εκ Πυρός τα Πάντα Συνεστάναι».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Γιάννης μου υπενθύμιζε τον μύθο του Προμηθέα. Αυτός έφερε την φωτιά στους ανθρώπους και ο Δίας τον τιμώρησε. Μπορεί κάποιος να νομίζει ότι φέρνω την γνώση και πληρώνω. Όμως η φωτιά του Προμηθέα ήταν η γνώση κατασκευής της πυρηνικής βόμβας, με τις οποίες τόσες φορές η γη καταστράφηκε !